

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Condensio humanitatis diuinæ vt fuerit ineffabilis, ac de ingratitude,
debit aque gratiarum actione Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

cialiter autem nobis non competebat ratio: natura corrupta: quia
eramus natura filij iræ, in quantum originale peccatum, in nos per actum
 naturæ transfusum, excludit nos à regno Dei. Vnde proprie Pater ad-
 optat nos in filios per Filium, iuxta illud ad Galatas iam allegatum, quia
 Christus secundum hominem est causa meritoria nostræ gratiæ, qua
 adoptamur. Causa meritoria est causa media inter principale efficiens
 & effectum. De ratione namque adoptionis est, quod procedat per
 consensum filij naturalis, ut dicitur in Inisti. de adopt. Si quis ne potis
 loco adoptat aliquem, filius consentire debet, ne eo invito suus hæres
 agnoscat. Adoptat etiam Pater per Spiritum sanctum, in quantum
 scilicet dona gratiæ, quibus adoptamur, appropriatæ sunt ab ipso. Dici-
 tur enim ad Romanos: *Accepistis spiritum adoptionis*. Quæ nimirum
 adoptionis filiatio fuisset in homine etiam in statu innocentia, quia
 nec solum est hominum, sed etiam Angelorum, qui per naturam æter-
 nam hereditatem attingere non poterant, sed eis tantum conveniebat
 per gratiam. Vnde ad Iob dictum est: *Ubi eras cum me laudarent astra*
matutina, & iubilarent omnes filij Dei?

Ephes. 2.

Causa me-
ritoria.

Rom. 8.

Iob. 38.

*Condescensio humanitatis diuinae ut fuerit ineffabilis, ac de
 ingratitudine, debitaque gratiarum actione*

Cap. VI.

Vis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ
 &c. Aduentus Filij Dei in carne, & eius nomen, propheta
 reuelatione prænuñciata fuerunt, secundum Ambro-
 sium in Homilia super illud Euangelij, *Elizabeth Zacha-
 riaz impletum est tempus pariendi*, Isaiâ Propheta dicente;
 prout habetur in antiqua translatione: Reuelabitur enim Filius me-
 us Iesus cum his, qui cum eo iucundabuntur, qui relictæ sunt in annis
 quadringentis. Et erit post annos hos, & Filius meus Iesus morietur, &
 conuertetur sæculum. Videte fratres quantum fecit illa maiestas, &
 pro quolibet humanam naturam assumendo, & ingratos morte sua
 redimendo. *Nobis enim Filius Dei natus est, nobis datus est, & totus in*
 nostros usus expensus est. Nam quasi saccum plenum misericordia Fi-
 lium suum Deus Pater misit in mundum. Saccum, inquam, in passio-
 ne confidendum, ut effundatur, quod in eo latet, pretium nostrum. Sac-
 cum, inquam, paruum, sed plenum: utpote in quo habitat *omnis pleni-
 tudo diuinitatis corporaliter*. Quid enim nobis gloriosius, quam quod

Lucæ 21.

Natiuitas
Iesu dulcis
& mirabi-
lis.

Esaia 9.

Psal. 29.

Colo. 2.

B 4. nos

nos tanti aestimauit Dei Filius, vt homo fieret, & tali morte nos redimeret? O vere sacra & dulcis infantia Domini Saluatoris, quae veram humanis cordibus innocentiam infudisti, per quam omnis aetas in beatam redeat infantiam, tibiq; conformis fiat, nō pusillanimitate membrorum, sed humilitate sensus, & pietate morum: O Berhleem ciuitas Dei summi, & in te, & in suburbibus tuis visa sunt mirabilia. Deus pēdet ad vbera, ponitur in praesepio, ligatur in cunis, pannis inuoluitur, & laxatis fasciis, felices manus & sancta brachiola per cuniarum paruitatem expandit, alludit Virgini Matri, aridet, & blandientes oculos ad Mariam intorquet. Stat peiterrita tantis miraculis Regina cœlorū, & miratur quod ille, qui sic potuit ad nos venire, sic voluit subuenire. Obsecro fratres, non patiamini sine causa tam pretioſum exemplar vobis exhibitum esse, sed conformamini illi, & renouamini spiritum mentis vestrae. Studete humilitati, quae fundamentum est, custosq; virtutum. Quid enim magis detestandum, quam vt videns Deum cœli paruulum effectum, apponat ultra magnificare se homo super terram? Ille semetipsum exinanuit, vt penē videretur esse nihil, sine quo factum est nihil: & tu in immensum gloriaris & in flaris, existimans te aliquid esse, cum sis nihil? O puer dulcissime, Iesu bone, quam magna multitudine dulcedinis tuae, quam abscondisti timētib; te, & perficies sperantibus in te, quia tanta exhibuisti necdum scientib; te! Prorsus dulcedo incomparabilis, & pietas ineffabilis, vt Deum, qui creauit me, videam paruulum incarnatum pro me. Nam illa super benedicta & summa Trinitas tam ineffabili, quam incomprehensibili Sacramento nobis exhibuit hanc Trinitatem, vt pro nostra salute Verbum, & anima, & limus vilissimus conuenirēt in vnam personam, quae Mediator esset Dei & hominum. Et hæc tria vnum, & hoc vnum tria sunt, nō in confusione substantiæ, sed in vnitae personæ. Absorpta videtur in deitatem humanitas, non quod murata sit substantia, sed affectio deificata. Opus mirabile, opus singulare inter omnia, & super omnia opera sua. Hinc Augustinus de catechizandis rudibus efficaciter ingerit, dicens: Ama amorem illius, qui amore tui amoris descendit in vterum Virginis, & amorem suum amoris tuo copulauit, humiliando se, sublimando te, coniungendo lumen suae æternitatis limo tuæ mortalitatis. Ecce homo, quare tribuit Dominus, & quare retribuit, vt prorsus merito deficiat spiritus tuus in tantorum consideratione beneficiorum. Et licet dignas non sufficiat agere gratias, ingratitude tamen

prorsus

Mich. 5.

Lucæ 2.

Humilitatis
exemplum
in puero
Iesu.
Ephes. 4.

Psal. 9.

Phil. 2.

Ioan. 1.

Galat. 6.

Psal. 30.

1 Tim. 2.

prorsus odiat animata: quia nihil ita displicet Deo, præsertim in filiis gratiæ, quemadmodum ingratitude: vias enim obstruit gratiæ: & ubi fuerit illa, iam non inuenit accessum gratiæ, cum iure perditum reputatur, quod ingrato donatum est. Oportet igitur hominem esse gratum & deuotum, qui percepta tantorum beneficiorum gratiarumque munera sibi salubriter proficere & multiplicari desiderat. Gratiæ igitur age, & amoris vices repende tantæ gratiæ, & si dici licet, plus quam gratiæ miserationi, quæ tantis beneficijs obruerit non modò im meritos, sed nimium male meritos & ingratos. Dic proinde cum cordis iubilo: *Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi?* Nam si mille millies me rependerem, quid sum ad Dominum meum? O dulcissima reconciliatio, ô satisfactio suauissima, ô verè reconciliatio facilis & perutilis, quâ nobis vita pariter & morte sua ex amore coëmmit hic paruulus: utpote cuius *lucore sanati sumus*, cuius sanguine redempti sumus, cuius meritis reconciliati sumus, adeò ut quacunq; hora homo peccator ingemuerit, omnium peccatorum suorum non recordabitur amplius, iustus iudex in patrem trãsiens. O satisfactio parua, sed non parua pendenda. Nam quàm facilis modò tam difficilis erit postea. Et sicut nemo modò est, qui reconciliari non possit, ita post paululum nemo qui possit. Quia sicut nunc *benignitas apparuit* ultra omnem spem & æstimationem, similem expectare possumus iudicij districti onem: *multus ad ignoscendum*, multus ad vliscendum. Noli ergo contemnere eius misericordiam & benignitatem, si non vis sentire iustitiam, sed iram, sed indignationem, sed æmulationem, sed furorè. Hinc misericordia sibi priora vindicat: ut si voluerimus, districtio inuenire non possit, in quem defæuiat.

Inuidia diaboli ad hominem quanta fuerit, cum Deum incarnari prævidit: & incarnationis Dei ratio duplex. Cap VII.

Quis tibi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ? &c. Dicit Alexander de Hales in III. parte Summæ suæ, exponens illud Ionæ: *Si propter me orta est tempestas*, de Filio Dei, quod Lucifer protulit rationalem creaturam assumendam in vnitatem personæ Filij Dei, vidit & inuidit, cecidit & tentauit, eiusq; *inuidia mors intrauit in orbem terrarum*. Vnde inuidia, quæ fuit causâ diaboli casus, impulit ipsum ad tentandû hominem, cuius inuidebat felicitati, ut sic natura humana per peccatû demere-